antifa report

Έκδοση δρόμου της αντιφασιστικής συνέλευσης antifa selanik

Μάιος 2015 / Τεύχος 8

Φώτο από διαδήλωση για τις δολοφονίες μεταναστών
Τρίτη 28/04 στη θεσσαλονίκη

EDITORIAL

Το antifa selanik είναι μία αντιφασιστική συνέλευση που συγκροτήθηκε και δρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης.

ANTIFA, γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

SELANIK (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ότι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να παλευούν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε έχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Σε περίπτωση που κάποιος/α ψηθεί να επικοινωνήσει μαζί μας:

antifasln@yahoo.gr

http://antifaselanik.blogspot.gr

Αυτό που κρατάς στα χέρια σου τυπώθηκε με την υποστήριξη της τυπογραφικής κολλεκτίβας DRUCK, σε 2000 αντίτυπα

Όπου βλέπεις εθνική ενότητα, να σκέφτεσαι την υποτίμηση της τάξης μας

Από το διαχρονικό "Το αριστερό μου αφεντικό πατίνι μ' έχει κάνει κι ύστερα μου λένε πως φταίνε οι αμερικάνοι" στο "Η αριστερή μου κυβέρνηση (με τα ντόπια αφεντικά) πατίνι μ' έχει κάνει κι ύστερα μου λένε πως φταίνε οι τροϊκανοί...."

Για να αντιληφθούμε το ποιόν της τσαμπουκαλεμένης μας κυβέρνησης, χρειάζεται μάλλον να πάμε μερικά χρονάκια πίσω. Τότε, το 2011 που ο τσαμπουκαλεμένος εθνικός κορμός με το trademark "αγανακτισμένοι" βγήκε στις πλατείες. Οι συνδέσεις είναι προφανείς. Σε κείνη τη μάζα ανθρώπων θα συναντούσες αριστερές φανφάρες δίπλα σε ελληνικές σημαίες, αμεσοδημοκρατία δίπλα σε τύπους με περικεφαλαίες και φυσικά διαταξικότητα. Σαν να λέμε, αριστερός πρωθυπουργός με ακροδεξιό υπουργό. Οι "αγανακτισμένοι" ήταν άλλωστε αυτοί ακριβώς που στήριξαν και ψήφισαν το σύριζα για να βγει κυβέρνηση. Πρόκειται δηλαδή για την ίδια ακριβώς ρητορεία, την εθνικά σπαραχτική, που δεν τσιγκουνεύεται το μίσος (και τις μούντζες...) για τους κακούς τροϊκανούς και τις "δωσίλογες" κυβερνήσεις. Quiz: Ποιοι μείναν (τότε) και μένουν ακόμα (τώρα) στο απυρόβλητο;

Φώτο από την παρέλαση της 25ης μάρτη.
Τσάμπα τα γράφουμε, η εικόνα τα λέει όλα.
Κι ένα σχόλιο: **Εθνική ενότητα και κιτς πηγαίνουν πάντα μαζί...**

Μα, τα αφεντικά φυσικά! Τα ντόπια αφεντικά, που συνεχίζουν και θα συνεχίζουν την επίθεσή τους στην (πολυεθνική) εργατική τάξη της ελληνικής επικράτειας. Τώρα όμως ποιος θα πει κάτι; Είμαστε όλοι μαζί ενάντια στο γερμανικό ζυγό! Κι αυτό το "όλοι μαζί" χωράει όλη την διαταξικότητα του κόσμου. Χωράει μικρά και μεγάλα αφεντικά που μας ξεζουμάνε, χωράει ρατσιστές/σεξιστές μικροαστούς και φασίστες. Γιατί τα voucher*, τα 490 ευρώ μισθός, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα ναυάγια, το ξύλο από τους μπάτσους κι όλα τα δεινά των "μνημονιακών" κυβερνήσεων είναι εδώ αλλά πλέον η (με εθνική υπερηφάνεια) τσαμπουκαλεμένη μας κυβέρνηση χτυπάει το χέρι στο τραπέζι του eurogroup!

Να μην τα πολυλογούμε, η νέα αριστερή κι ανθρώπινη εθνική ενότητα ήρθε για να συνεχιστεί η υποτίμησή μας ως προλετάριους και προλετάριες. Ήρθε, για να μην έρθει η πολιτική οργάνωση της τάξης μας. Και η απάντηση είναι ίδια, είτε με σαμαροβενιζέλους είτε με αριστεροψεκασμένους.....

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΠΡΩΤΑ!

Για τα voucher ρίξτε μια ματιά στο site μας http://antifaselanik.blogspot.gr στην αφίσα "Πιο φτηνοί? Γίνεται!"

anti.interview 381.μέρος δεύτερο

Μεγαλέκος

x Στο graffiti στο μεγαλέκο δεν υπήρχε κάτι το συγκεκριμένο, δεν υπήρχε πλάνο, ήταν κάτι αυθόρμητο. Όλοι τον προσκυνάνε που απλά ήταν ένας ιστορικός μαλάκας μαζί με πόσους ακόμα. Δεν ταυτιζόμαστε με τέτοια πράγματα οπότε ήταν ξεκάθαρο ότι θέλαμε να προσβάλλουμε αυτό το σύμβολο και να ξέρουνε και ποιοι το προσβάλλανε. Και έγινε πραγματικά σούσουρο, ακόμη και σε κύκλους γκραφιτάδων που γράφανε σε blogspot «καλά βάφουν τα παιδιά αλλά όχι και το άγαλμα του μεγάλου αλεξάνδρου». Ότι δεν έπρεπε να προσβάλλουμε την ιστορία του έθνους. Ξεσκεπάζει μια σαπίλα που κρύβεται από κάτω... από τα παιδικά μας χρόνια ακόμα, μας «μαθαίνουν» οτι πρέπει να θαυμάζουμε όλοι έναν στρατηλάτη που έκανε την ελλάδα περήφανη σφάζοντας ανθρώπους.

z Εδώ έρχεται ο συμβολισμός και η σημασία του τόπου. Το που θα δεις το graffiti, το που θα το κάνεις εμπεριέχει μια σειρά από συνειρμούς, συνδηλώσεις και συμβολισμούς. Το συγκεκριμένο είναι ένα σύμβολο που όλοι ξέρουμε τι σημαίνει, αλλά αυτό έχει υπάρξει και αλλού. Όπως τα graffiti στο άγαλμα του χριστού, στο ρίο στη βραζιλία, στο άγαλμα της ελευθερίας, στη γέφυρα του μπρούκλυν, στα δικαστήρια στις βρυξέλλες. Να κάνω μια σημειωση αυτό το άγαλμα δεν είναι ξέρω γω η ακρόπολη, δεν είναι αρχαίο μνημείο, δεν έχει παλαιότητα, είναι ένα κακόγουστο άγαλμα, που εκφράζει τους εθνικιστές και είναι και καλά η βιτρίνα της πόλης. Από τις θεμελιώδεις αφετηρίες, κίνητρα και σκοπούς των γραφιτάδων είναι η καύλα να βλέπεις τον άλλο να τρελένεται όταν για παράδειγμα βλέπει ένα τρένο βαμμένο να περνάει. Να του πέφτει το σαγόνι, να τσαντίζεται, αυτό δίνει μια πολύ περίεργη χαρά, που ναι μεν δημιουργείς αλλά συγχρόνως καταστρέφεις. Βγαίνει πάλι λίγο το «κακό» πρόσωπο στο graffiti. Το οποίο σαν εικόνα, σαν αναπαράσταση έχει φλωρέψει πάρα πολύ και εκεί φαίνονται και οι διαφορετικές τάσεις. Αναρωτιέται ο bro πιο πάνω πως γίνεται γκραφιτάδες να κράζουν που βάψαμε τον αλέκο. Αυτό συμβαίνει γιατί αυτοί οι γκραφιτάδες έχουν αρχίσει να έχουν στο μυαλό τους μια ωραιοποιημένη -του κώλου- αισθητική. Το έχουν μειώσει το graffiti, ότι είναι απλώς μια αισθητική φόρμα και όχι όλα τα υπόλοιπα που λέμε, τους νοιάζει πώς θα βγάλουν λεφτά και πως να γίνουν καλλιτεχνάρες.

Πολιτικό περιεχόμενο στο graffiti

y Το graffiti μπορεί να έχει πολιτικό περιεχόμενο σε διάφορα επίπεδα. Σε αυτό της οικειοποίησης, της επίθεσης, της δημιουργίας κοινοτήτων ή του τρόπου που οργανώνονται άνθρωποι μεταξύ τους συλλογικά για να κάνουν αυτό που θέλουν. Ωστόσο αυτά είναι πράγματα που τις περισσότερες φορές κάποιος εξωτερικός παρατηρητής δε θα σκεφτεί. Υπάρχει όμως και το graffiti που μιλάει πολιτικά πιο ευθέως από ότι τα περισσότερα ονόματα ή σχέδια.

x Δηλαδή δεν είναι ότι θα το χαρίσομε ότι το graffiti είναι μόνο graffiti, μπορεί να είναι και πολιτικό. Εννοείται! Είναι το τι σε ευαισθητοποιεί και το που κινείσαι. Υπάρχουν τύποι που θα πάνε να κανουν ένα τρένο ή κάτι στο δρόμο το οποίο έχει να κάνει με το τι συμβαίνει κοινωνικά και πολιτικά εκείνη τη περίοδο στη χώρα, στον εαυτό τους, στα πάντα... Από ένα πόλεμο μέχρι την οικονομική κρίση. Είμαι ταπί και ψύχραιμος φάση. Και έχουμε κάνει αρκετά πολιτικά graffiti, είτε αλληλεγγύης σε κάποιες καταλήψεις, είτε επειδή υπήρχε ένα θέμα στη χώρα αντίστοιχο με κάτι που έπαιζε στο εξωτερικό, είτε antifa...

z Φασιστικό περιεχόμενο στο graffiti ας μη πούμε ότι δεν υπήρξε ποτέ, αλλά γενικότερα τέτοιου είδους σύμβολα κτλ δεν υπήρξανε. Βέβαια, αλφάδια υπήρξανε πολλά σε όλο τον κόσμο, όπως μπορεί να καταλαβαίνει την αναρχία κανείς ή να έχει κοινωνικές αναφορές. Όμως θέλει προσοχή, το πολιτικό περιεχόμενο (που υπάρχει έτσι κι αλλιώς στην πράξη του graffiti) δεν είναι το κεντρικό ζητούμενο και αυτοσκοπός των έργων στους τοίχους και τα τρένα. Από την άλλη το να μην συμμετέχει κανείς σε ένα φεστιβάλ όπου χορηγός μπορεί να ήταν η νομαρχία του ψωμιάδη, ή σε μία έκθεση στο ωνάσειο, έχει και αυτό ως πράξη, πολιτικό περιεχόμενο.

Αντί επιλόγου

z Ξέρεις τι παρατηρήσε κάποιος, σε ένα βιβλίο, πως το λέγαν «action painting»; Ότι οι γκραφιτάδες γελάνε πολύ και γενικά αυτό παίζει... Έχουμε γελάσει πάρα πολύ με το graffiti, πάρα μα πάρα πολύ. Ίσως επειδή είναι η πίεση του βαψίματος, που μετά χαλαρώνεις. Ίσως επειδή, κατά κάποιο τρόπο συναντιούνται η εφηβική ζαβολιά, με τη παιδική δημιουργία... Το να κάνεις graffiti έχει πολύ πλάκα, fun το λένε στα αγγλικά, παρέα και περιπέτεια... Τι λέτε συμφωνείτε σ' αυτό;

Τις πρώτες ημέρες της επαναστατικής ευφορίας της αριστεροδεξιάς κυβέρνησης σύριζα-ανέλ, όταν ακόμα σκίζανε τα μνημόνια και ήταν έτοιμοι να προχωρήσουν σε άνευ προηγουμένου μονομερείς ενέργειες για το χρέος, το ζήτημα των μεταναστών είχε φύγει από το προσκήνιο. Χρειάστηκε η αυτοκτονία του Ναντίμ Μοχάμεντ στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας, ώστε η κυβέρνηση να αναγκαστεί να πάρει άμεσα θέση στο ζήτημα των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Ο Πανούσης επισκέφτηκε την Αμυγδαλέζα και ανακοίνωσε μπροστά στους μετανάστες πως «Αμυγδαλέζα τέλος». Μόλις λίγες ημέρες, αργότερα με τη διαρροή ενός εσωτερικού εγγράφου με τον τίτλο "Νέα πολιτική σχετικά με τις διαδικασίες κράτησης μεταναστών", ο ίδιος άνθρωπος χαρακτήρισε τα ρεπορτάζ

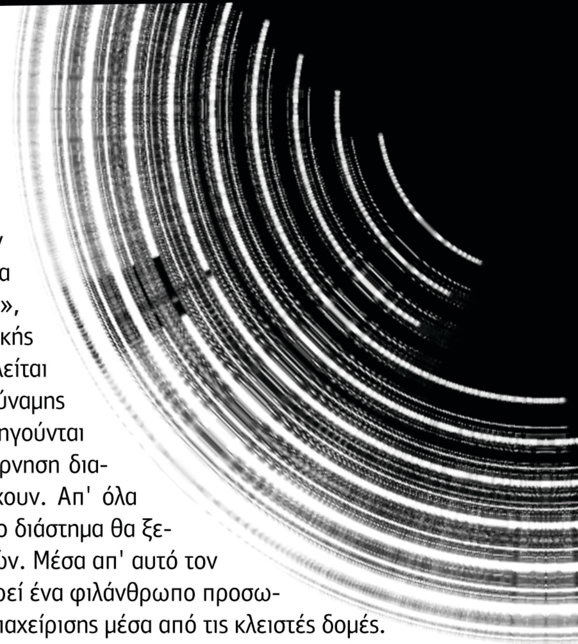
Για την αντιμεταναστευτική πολιτική των σύριζα-ανέλ

που μιλούσαν για το άμεσο κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης και τη χωρίς όρους απελευθέρωση των μεταναστών ως «αποκυήματα αρρωστημένης φαντασίας...».

Μια πολιτική για όλα τα γούστα; Η αριστεροδεξιά κυβέρνηση φαίνεται πως κλείνει το μάτι σε όλο το εύρος του εκλογικού σώματος. Από media και κυβέρνηση, οι προλετάριοι χωρίς χαρτιά άλλοτε χρησιμοποιούνται ως φόβητρο και άλλοτε ως βιτρίνα φιλανθρωπίας. Μία τέτοια περίπτωση ήταν η απελευθέρωση των μεταναστών για τους οποίους είχε παρέλθει η 18μηνη κράτηση. Οι προθέσεις της νέας κυβέρνησης για τη διαχείριση των ζωών εκείνων των ταξικών μας αδελφών που δεν μπορούν να πιστοποιήσουν τη «νομιμότητά τους» φαίνεται να ακροβατεί σε μια πιο κοινωνικά «ευαίσθητη» διαχείριση, με μπόλικη όμως Δημόσια Τάξη. Η μερική «αντικατάσταση» των στρατοπέδων συγκέντρωσης με ανοιχτές δομές κράτησης υπό εποπτευόμενη ελευθερία είναι το μέλλον που τους επιφυλάσσει. Και απ' αυτό διαφαίνεται πως στόχος και ταυτόχρονα όρος ύπαρξης της νέας κυβέρνησης δεν μπορεί να είναι, όπως φαντασιώνονται διάφοροι φανεροί ή αφανείς υποστηρικτές της, μια πολιτική που να προωθεί τα συμφέροντα της τάξης μας, αλλά η σε νέες βάσεις σφυρηλάτηση της εθνικής ενότητας. Ένα εμπόριο ελπίδας που έχει για όλους: όσοι εργάζονται με το βασικό μισθό μπορούν να ελπίζουν σε μια αύξηση του βασικού που μετατίθεται σε ένα όλο και πιο απροσδιόριστο μέλλον. Με τον ίδιο τρόπο, για το κομμάτι του προλεταριάτου που βρίσκεται πιο υποτιμημένο, χωρίς χαρτιά, θα διαχέεται μια αύρα βελτίωσης των συνθηκών που όμως λίγη σχέση θα έχει με την πραγματικότητα και τη δυναμική της.

Σε αυτό το σημείο της συγκυρίας μπορούμε να κάνουμε την εκτίμηση ότι η αριστερο-δεξιά κυβέρνηση σύριζα-ανέλ θα προχωρήσει σε μια πλουραλιστική αντιμετώπιση αυτού που το κεφάλαιο και τα τσιράκια του ονομάζουν μετα-

μεταναστευτικό πρόβλημα. Κύριο μέλημά τους είναι η ορθολογικοποίηση της διαχείρισης των «μεταναστευτικών ροών». Προϋπόθεση γι' αυτό είναι ο εκσυγχρονισμός του κράτους στις διαδικασίες ελέγχου και κατηγοριοποίησης των μεταναστών ως παραγωγικό σώμα. Μια κατηγοριοποίηση που θα υπαγορεύεται από τις ανάγκες του κεφαλαίου στην ελλάδα για εκμετάλλευση εργασίας και από τη δυνατότητα των μεταναστών εργατών και εργατριών να «ενταχθούν», δηλαδή να βάλουν πλάτες στο εθνικό σχέδιο περί παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Με αυτό τον τρόπο, θα επιτελείται μια διαδικασία διαβαθμισμένης υποτίμησης της εργατικής δύναμης των μεταναστών/τριων προλετάριων, καθώς θα τους χορηγούνται έγγραφα διαβαθμισμένης νομιμότητας. Παράλληλα, η κυβέρνηση διαβεβαιώνει ότι οι κλειστές δομές θα συνεχίσουν να υπάρχουν. Απ' όλα αυτά μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι το επόμενο διάστημα θα ξεδιπλωθεί μια βεντάλια μεθόδων διαχείρισης των μεταναστών. Μέσα απ' αυτό τον πλουραλισμό, η κυβέρνηση θα έχει τη δυνατότητα να διατηρεί ένα φιλάνθρωπο προσωπείο, χωρίς όμως να απολέσει την ευχέρεια μιας σκληρής διαχείρισης μέσα από τις κλειστές δομές.

Όποια συγκεκριμένη μορφή κι αν πάρουν τα σχέδια της νέας αριστεροδεξιάς κυβέρνησης, θα έχουν να προσκρούσουν στην σκληρή πραγματικότητα του ίδιου του κεφαλαίου, που από τη φύση του από τη μια δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να ενσωματώνει την εργασία, κι από την άλλη, από την ίδια τη δυναμική του είναι αναγκασμένο να την αποβάλλει. Μέσα στη κρίση που ζούμε όλοι, αυτή η τάση για αποβολή εργατών και εργατριών έξω από την εργασία δυναμώνει, δημιουργώντας πλεονάζοντες πληθυσμούς. Όμως όλοι αυτοί με τα σχέδιά τους μπορούν και παίζουν μπάλα γιατί εμείς, τα κομμάτια της εργατικής τάξης, βλέπουμε τον εαυτό μας μέσα από τα μάτια του κεφαλαίου, μέσα από τα media, τις εθνικές ενότητες και τις πατρίδες και το αλληλοφάγωμα για μια καλύτερη θέση εις βάρος του άλλου. Αυτό που στ' αλήθεια περισσεύει δεν είναι το προλεταριάτο, αλλά το κεφάλαιο και το κράτος μαζί με όλα τα τσιράκια τους. Ο μόνος δρόμος για μια συλλογική ανατίμηση είναι το σπάσιμο της εθνικής ενότητας και η αυτόνομη συλλογική οργάνωση των εργατών/τριων πάνω και πέρα από τους διαχωρισμούς που μας επιβάλλουν. Γι' αυτό το αίτημα της άμεσης νομιμοποίησης όλων των μεταναστών/μεταναστριών δεν αποτελεί για εμάς ανθρωπιστικό ευχολόγιο, αλλά ένα από τους βασικούς δρόμους για την ανατίμηση του πολυεθνικού προλεταριάτου συνολικά.

Άμεση Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών/τριων

Bullying
ή αλλιώς, η mainstream αποσιώπηση των βίαιων κοινωνικών σχέσεων

Τον τελευταίο καιρό με την εξαφάνιση και το θάνατο του Β. Γιακουμάκη κυριάρχησε στη δημόσια σφαίρα ο λόγος περί bullying, λόγος που εντοπίζονταν πρωτύτερα στο σχολικό περιβάλλον. Ενώ η αρχική χρήση του όρου περιέγραφε το «φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού», τείνει πλέον να αναφέρεται σχεδόν σε κάθε μορφή (βίαιης) αντιπαράθεσης που προκύπτει από τη διάδραση ανθρώπων σε οποιοδήποτε περιβάλλον. Εντός του σχολικού πεδίου χρησιμοποιείται για να περιγράψει ένα εύρος συμπεριφορών τσουβαλιάζοντας "light" πειράγματα, (μικρο)τσακωμούς (καταστάσεις δηλαδή που μπορεί να επιλύονται κι ανέξοδα από τα ίδια τα παιδιά), ανηλεείς χλευασμούς, περιθωριοποιήσεις, διαπομπεύσεις, μεθοδικούς βασανισμούς.

Όχι μόνο η τοποθέτηση κάτω από ένα ενιαίο χαρακτηρισμό όλων αυτών των συμπεριφορών εξισώνει και σχετικοποιεί ανόμοιες κι ετεροβαρείς καταστάσεις, αλλά μέσω αυτής της σχετικοποίησης εν τέλει αποπολιτικοποιούνται συμπεριφορές που στηρίζονται στις υπάρχουσες εξουσιαστικές σχέσεις της καπιταλιστικής κοινωνίας. Έτσι, οι ρατσιστικές, μισογύνικες, ομοφοβικές, εθνικά υπερήφανες, macho συμπεριφορές, που εξευτελίζουν και περιθωριοποιούν όσες κι όσους δεν εντάσσονται στην κυρίαρχη εθνική αφήγηση, την κυρίαρχη αρρενωπότητα και την πρέπουσα θηλυκότητα, βαφτίζονται εκφοβισμός, αφήνοντας στο απυρόβλητο τη βίαιη αναπαραγωγή των εθνικών, έμφυλων και ταξικών σχέσεων εντός του σχολείου.

Χρήσιμο και βολικό εργαλείο από τη μεριά του κράτους σε αυτή την περίπτωση αποδείχτηκε ο κλάδος της ψυχολογίας.Η άκρατη ψυχολογικοποίηση του ζητήματος και η υιοθέτηση του διπόλου θύτης (επιθετική προσωπικότητα) – θύμα (αδύναμη προσωπικότητα) αφενός ψυχοπαθολογικοποιεί ρατσιστικές και σεξιστικές συμπερι-

φορές αποκρύπτοντας τις κοινωνικοπολιτικές αιτίες του προβλήματος κι αφετέρου δίνει τη δυνατότητα σε ψυχολόγους και μπάτσους (φυλάκιση σε αυτούς/ές που ασκούν bullying) να εισβάλουν στο χώρο της εκπαίδευσης, ελέγχοντας, επιτηρώντας και καταγράφοντας μαθητές και μαθήτριες. Κάπως έτσι, δεν θα απορήσουμε αν κάποιο παιδί ψυχιατρικοποιηθεί αν επιστρέψει λίγη από τη βία που δέχτηκε ούτε αν βγάλουν το ψυχολογικό προφίλ αυτών που συμμετέχουν στις μαθητικές καταλήψεις (στην περίπτωση που «ασκήσουν bullying» σε καθηγητές-γονείς-συμμαθητές/τριες που προσπαθήσουν να σπάσουν την κατάληψη)...

Πώς θα μπορούσε άλλωστε το κράτος να μιλήσει ξεκάθαρα για μισογυνισμό, όταν κάνει πλάτες σε κυκλώματα καταναγκαστικής πορνείας και trafficking, για ρατσισμό, όταν χτίζει στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και κάνει επαναπροωθήσεις στο αιγαίο με δεκάδες πνιγμένους μετανάστες, για βασανισμούς, όταν στα αστυνομικά τμήματα βασανίζονται μετανάστες, αντιφασίστες κι όποια/ος άλλος τους κάτσει στραβά. Πώς θα μπορούσε τέλος, να μιλήσει για ομοφοβία και ισότητα με τις lgbt ,όταν αρνείται θεσμικά να αναγνωρίσει τα ίδια δικαιώματα σε ομόφυλα κι ετερόφυλα ζευγάρια.

Δεν αρνούμαστε φυσικά πως σ' αυτούς τους βασανισμούς και τις περιθωριοποιήσεις απουσιάζει το τραύμα, ο θύτης και το θύμα. Απλά δεν θα θέλαμε να περιχαρακωθούμε σε μια ψυχολογική ταμπέλα που ατομικοποιεί το πρόβλημα, χωρίς να ανιχνεύσουμε ποια κοινωνική σχέση περιθωριοποιεί το άτομο και τις επιλογές του, σεξουαλικές και μη . Για να ξανασηκωθούμε, θεωρώντας πως ο λόγος που εισπράξαμε αυτή τη βία δεν ήταν κάποιο ατομικό ζήτημα, για να αντισταθούμε στη βία τους, να υποστηρίξουμε τα σώματα και τις επιλογές μας, να υπερασπιστούμε όσους κι όσες δέχονται τη βία του ρατσισμού, του σεξισμού και της όποιας βίαιης κανονικότητας , για να χειραφετηθούμε.

Και θα το κάνουμε..

ANTIFA ρίμες & γκέτ

Στις 7 Μαρτίου διοργανώθηκε στο κατειλημμένο στέκι του Βιολογικού εκδήλωση και συναυλία από το Antifa sounds, με τη δική μας φυσική και πολιτική υποστήριξη. Η εκδήλωση αφορούσε τα γεγονότα που ξεκίνησαν τον περασμένο Αύγουστο στο Ferguson των ΗΠΑ, με αφορμή τη δολοφονία του Michael Brown. Παρακολουθήσαμε τη συλλογικότητα Souarap, η οποία μίλησε για το βαθιά ταξικό χαρακτήρα της εξέγερσης στο Missouri. Την εκδήλωση ακολούθησε hiphop συναυλία με τους No voice, Άλλος ένας, Ανάποδο χαμόγελο, Local guests, Κ.π.ρ., Te pavarurit, Άψινθος και dj Rigel.

Το Ferguson είναι μια μικρή πόλη στην πολιτεία Missouri. Το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού της είναι αφροαμερικάνοι. Στις 9 Αυγούστου ο μπάτσος Darren Wilson δολοφόνησε τον δεκαοχτάχρονο Michael Brown. Ο Brown ήταν άοπλος και έφαγε 12 σφαίρες. Ξέσπασαν διαδηλώσεις και ταραχές που διήρκεσαν εβδομάδες. Η αστυνομία απάντησε με στρατιωτική διαχείριση της κατάστασης ρίχνοντας τόνους χημικά και πλαστικές σφαίρες και επιστρατεύοντας τεθωρακισμένα οχήματα και ελεύθερους σκοπευτές. Στις 24 Νοεμβρίου ο Wilson απαλλάχτηκε από τις κατηγορίες από το δικαστήριο του St. Louis. Αυτό πυροδότησε νέο κύκλο διαδηλώσεων και συγκρούσεων σε πολλές πόλεις των ΗΠΑ. Από τον Αύγουστο μέχρι τώρα η αμερικανική αστυνομία έχει προσθέσει πολλές ακόμα δολοφονίες αφροαμερικάνων στο ιστορικό της, υπερασπίζοντας στην πράξη το δικαίωμά της να σκοτώνει. Η βία της εντείνεται στις κοινότητες των αφροαμερικάνων και των λατίνων που αποτελούν το πιο υποτιμημένο κομμάτι της αμερικανικής εργατικής τάξης. Η εξέγερση του Ferguson είναι η πιο δυναμική απάντηση στις κρατικές δολοφονίες στις ΗΠΑ τα τελευταία χρόνια.

From Ferguson to Greece fight the police

ο που φλέγονται

(και καλά κάνουν)

Αστυνομικές σχολές

ή πώς να ντύσεις σκουπίδια με στολή

Έρχονται τα μηχανογραφικά κι αρχίζει ο χορός. Γονείς/καθηγητές (σχολείο και φροντιστήριο)/θείες/ξαδέρφια έχουν σίγουρα μια αποψάρα για το πώς θα φτιάξεις το μέλλον σου. Δύσκολα βεβαία θα σου πει κάποιος ότι το μέλλον που σου επιφυλάσσουν τα αφεντικά είναι ανελέπητο ξεζούμισμα πάνω-κάτω όποια σχολή και να διαλέξεις. Σχεδόν αδύνατον να σου πει κάποιος πως, δυστυχώς, μόνος τον κώλο σου δεν θα τον σώσεις, πως η μόνη απάντηση στην βία των αφεντικών είναι η συλλογική, αυτόνομη και ταξική οργάνωση.

Αλλά το χειρότερο είναι πως αρκετοί θα βρεθούν να σου πουν να μπεις στην ελληνική αστυνομία. "Ελα μωρέ, θα κάθεσαι όλη μέρα κι έχει και σίγουρα λεφτά".

Let's get things straight! Μπάτσος σήμερα σημαίνει: τσουτσέκι των αφεντικών, νταβατζής, ρουφιάνος, μακρύ χέρι του κράτους (ή αλλιώς ξύλο σε όσους αντιστέκονται), δουλέμπορος μεταναστών, τζάμπα μάγκας, φασίστας, κυκλώματα με μαφία κλπ. Πιο απλά, το σιχαμένο κατακάθι μιας ρατσιστικής και σεξιστικής κοινωνίας, ο επίσημος μπράβος των αφεντικών.

Και τι κάνουμε τώρα; Απλά πράματα. Αν η φίλη μας ή ο φίλος μας που δεν είναι κάνα φασιστοειδές σκέφτεται να βουτήξει το κεφάλι του μες στα σκατά, τον ταρακουνάμε (όσο δυνατά χρειαστεί) για να συνέλθει. Ο φίλος το φίλο, δεν τον αφήνει να γίνει μπάτσος! Όσο για τα ρουφιανάκια που δεν γουστάρουν μετανάστες και θέλουν να υπηρετήσουν την ελληνική αστυνομία, δεν ντρεπόμαστε, τους δίνουμε καμιά φάπα τώρα που είναι πιο εύκολο!

antifa LYRICS.

Literal X - Μανιφέστο *

Βαρέθηκα για τους άλλους να 'μαι ο καλός
για τους άλλους αποδοτικός, από 'δω και μπρος
προτιμώ για τους άλλους να 'μαι επικίνδυνα επιθετικός
"σας τα 'λεγα ότι είναι αχαΐρευτος" λέει ο πατέρας αυστηρός.

Σαν με βλέπουν με αποφεύγουν το κεφάλι από την άλλη γυρίζουν
να εξασφαλίσουν μυστικά μυστικά να με εξαφανίσουν
να διαλύσουν την ύπαρξή μου χτίζουν ήδη την απομόνωσή μου
λίγο χώρο να 'χα να απλώσω την οργή μου.

Στο διάολο να πάνε και οι καλοί και οι πιστοί μου φίλοι που γίναν σκύλοι
και 'κείνοι οι λίγοι που είπαν πως μ' αγαπήσαν πρώτοι λακίσαν το τέρας όταν αντικρίσαν.
Όποιον τον νοιάζει άστον να ψάξει τι μ' έχει αλλάξει
και τι επιζητούσα αν με θυμούνται θα θυμούνται πως τη ζωή μου την αγαπούσα.

Στο διάολο και η δουλειά και τ' αφεντικά που μισούσα
τις ώρες που μου κλέψατε μαλάκες τις μετρούσα.

////////////////////////////////

** Ο Literal X ήταν αναρχικός ράπερ, που μας άφησε στις αρχές του 2012.*

Στην μνήμη του -μεταξύ άλλων- σβήστηκε ελληνική σημαία που είχαν ζωγραφίσει φασίστες

////////////////////////////////

